

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0045 van 29 september 2015
in de zaak 1213/0436/SA/3/0405

In zake:

1. de heer **Christiaan HOORNE**
2. mevrouw **Dina LEYSEELE**
3. de heer **Rik ADAM**
4. de heer **Walter DUJARDIN**
5. de heer **Jean-Pierre STAMPAERT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wannes THYSEN
kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de bvba **AGRO-ENERGIEK**
2. de lv **VANDAELE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Marc D'HOORE en Gregory VERMAERCKE
kantoor houdende te 8200 Brugge, Dirk Martensstraat 23
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 februari 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 december 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem van 6 augustus 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor (1) het slopen bestaande stallen met berging, (2) het uitbreiden van een vergistingsinstallatie met herbouw bestaande loods, verbouw bestaande loods voor

drooginstallatie en oprichting nieuwe lagune, vergisters, mengtank, sleufsilos, pomphuis, andere inplanting tanks en aanhorigheden en (3) het bouwen van een garage.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Ronsele (deelgemeente van Zomergem), Rijvers 66 B en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 0125B, 0126B, 0127B, 0127H, en afdeling 1, sectie F, nummers 0897A, 0898A, 0899E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 9 juli 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn VANDAMME die loco advocaten Bert ROELANDTS en Wannes THYSEN verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Frederick HALLEIN die loco advocaten Marc D'HOORE en Gregory VERMAERCKE verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De bvba AGRO-ENERGIEK en de LV VANDAELE verzoeken met een aangetekende brief van 22 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 13 mei 2013 aan de tussenkomende partijen toelating verleend om in de debatten tussen te komen betreffende de vordering tot schorsing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

1.

Op 12 juni 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een biogasinstallatie.

Op 13 september 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning voor (1) een uitbreiding, omvattende omvorming rundveeststal naar overdekte lagune en opslagloods, (2) de afbraak van een varkensstal en (3) de bouw van een biologie- en bezinktank.

Op 31 januari 2011 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning voor een weegbrug.

Op 28 februari 2012 keurt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem een landschapsbedrijfsplan goed.

2.

Op 16 februari 2012 en 19 november 2012 verlenen respectievelijk de verwerende partij en de Vlaamse minister bevoegd voor het Leefmilieu aan de tussenkomende partijen (deels) een milieuvergunning klasse 1 onder voorwaarden voor het verder exploiteren en veranderen van een co-vergistingsinstallatie.

Op 18 januari 2013 hebben de verzoekende partijen een vordering tot schorsing van de onmiddellijke tenuitvoerlegging en tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State tegen de milieuvergunning van 19 november 2012. Op 25 april 2013 verwerpt de Raad van State met een arrest (nummer 223.267) de vordering tot schorsing.

3.

Op 24 april 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“uitbreiden van een vergistingsinstallatie met herbouw bestaande loods, verbouwen bestaande loods voor drooginstallatie, nieuwe lagune, e.a”*.

De aanvraag beoogt de verdubbeling van de capaciteit van een bestaande biogasinstallatie, met name een toename van 30.000 ton naar 60.000 ton per jaar. De totale oppervlakte van de huidige constructies bedraagt 8.100 m², en neemt toe tot 11.600 m² (+3.500 m²), het volume neemt toe van 34.996 m³ tot 41.512 m³ (+6.516 m³).

Meer specifiek worden de bestaande varkensstallen en een van de loodsen gesloopt. De nieuwe loodsen, deels ter vervanging van de af te breken loods, worden noordelijk ingeplant. De twee nieuwe tanks, de nieuwe lagunes en de sleufsilos worden zuidelijk daarvan ingeplant, nabij de bedrijfswoning. De garage wordt noordelijk aan de bedrijfswoning aangebouwd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan ‘Eeklo-Aalter’, gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 mei 2012 tot en met 7 juni 2012, wordt één gezamenlijk bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partijen.

De nv Fluxys brengt op 8 mei 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 9 mei 2012 een gunstig advies uit.

De nv Elia deelt op 25 juni 2012 mee geen bezwaar te hebben tegen de aanvraag.

De mobiliteitscommissie van de gemeente Zomergem adviseert in een verslag van 2 juli 2012 om het advies van de politie Lowazone, waarin een zestal opmerkingen werden geformuleerd met betrekking tot het mobiliteitsplan, te volgen.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 13 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de gemeente Zomergem brengt op 26 juli 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent in zijn verslag van onbekende datum een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zomergem verleent op 6 augustus 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomenende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, aan de regelgeving en aan de goede ruimtelijke ordening

Gelet op het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar van 13 juli 2012.

...
-

Ten opzichte van de opmerkingen in het bezwaar wordt volgend standpunt ingenomen:

- *Betreffende de verenigbaarheid met de agrarische gebiedsbestemming. Er wordt geoordeeld dat de aanvraag valt binnen de bepalingen van de omzendbrief RO/2006/1 m.b.t. het afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting: absoluut maximum tonnage van 60.000 ton, niet in een ruimtelijk kwetsbaar gebied of beschermd landschap, ruimtebeslag wordt in de mate van het mogelijke beperkt door inplanting nieuwe gebouwen aansluitend op de bestaande, positief advies Departement Landbouw, voorwaarde toegelaten massastromen (60% direct afkomstig van land- en tuinbouw, 40% andere organische en biologische stromen), bedrijfsgebondenheid (meeste toeleveringsbedrijven zijn gelegen binnen 10 km vogelvlucht).*

Planologisch wordt de aanvraag verenigbaar geacht met de agrarische bestemming. De opmerking wordt niet gegrond bevonden.

- *Betreffende de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving. De uitbreiding zal effecten creëren aangaande visuele impact, bijkomende mobiliteit en mogelijk geluidshinder. Deze aspecten vormen een aandachtspunt en het bezwaar wordt op dit punt gegrond bevonden; evenwel wordt geoordeeld dat deze aandachtspunten via opleggen van de nodige voorwaarden kunnen ondervangen worden. In het bijzonder wordt hierbij gedacht aan:*

- *Het groenscherm. Bijkomende inspanningen moeten geleverd te worden voor een degelijke groene inkadering en er dienen*

duidelijker garanties geleverd te worden naar aanleg, timing en verdere onderhoud. Het momenteel bijgevoegde landschapsbedrijfsplan dient verder uitgewerkt te worden. Dit uitgewerkte plan dient binnen 4 maanden na de collegebeslissing ter goedkeuring aan het gemeentebestuur voorgelegd worden. Uitvoering van de bouwvergunning kan slechts na goedkeuring van het nieuw voorgelegde groenaanlegplan.

- *Het mobiliteitsplan. Agro Energiek heeft een voorstel van mobiliteitsplan ingediend. De Politie LoWaZoNe heeft op 10/05/2012 een advies uitgebracht omtrent het éénrichtingsverkeer in Rijvers, de aanvoer- en afvoertijden, de snelheidsbeperking, plaatselijk verkeer in Rijvers, éénvaksbaan, zie verslag bijgevoegd. De gemeentelijke mobiliteitscommissie adviseerde op 2/07/2012 om het advies van de Politie te volgens met speciale aandacht dat het bedrijf de leveranciers wijst op de lawaaihinder en dat ze de aanvoer- en afvoertijden dienen te respecteren.*
- *Strikte naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden.*
- *Er wordt geoordeeld dat de aanvraag, mits opleggen van voorwaarden, stedenbouwkundig kan aanvaard worden.*

Overwegende dat het College van Burgemeester en Schepenen zich kan aansluiten bij dit advies.

...

Artikel 1 . Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

Artikel 2. Bijzondere voorwaarden:

- ***Integrale naleving van het advies van Fluxys nv, zie als bijlage gehecht bij dit besluit.***
- ***Integrale naleving van het advies van Elia nv, zie als bijlage gehecht bij dit besluit. Integrale naleving van het advies van de Brandweer van Zomergem, zie als bijlage gehecht bij dit besluit.***
- ***Verdere uitwerking van het landschapsbedrijfsplan met detaillering naar aanleg, timing en onderhoud. Dit uitgewerkte plan dient binnen 4 maanden na de collegebeslissing ter goedkeuring aan het gemeentebestuur voorgelegd worden. Uitvoering van de bouwvergunning kan slechts na goedkeuring van het nieuw voorgelegde groenaanlegplan.***
- ***Integrale naleving van het advies van de gemeentelijke mobiliteitscommissie in het bijzonder om het advies van de Politie te volgens met speciale aandacht dat het bedrijf de leveranciers wijst op de lawaaihinder en dat ze de aanvoer- en afvoertijden dienen te respecteren.***
- ***Strikte naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden.***

...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 5 september 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De dienst Landbouw en Platteland van de verwerende partij brengt op 22 oktober 2012 een gunstig advies uit.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 november 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen overeenkomstig de plannen.

Na de hoorzitting van 6 november 2012 beslist de verwerende partij op 20 december 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater door het voorzien van een hemelwaterput van 20.000 L met voorziening voor hergebruik en 2 lagunes als bufferbekkens.

Er kan in alle redelijkheid gesteld worden dat er geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten valt, de doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven, het gaat hier immers om een para-agrarisch of landbouwaanverwant bedrijf.

Mestbehandeling maakt immers een essentieel onderdeel uit van de veeteelt in Vlaanderen, en mest vormt een landbouw(bij)product, dat behandeld moet worden vooraleer het gecommercialiseerd kan worden in binnen- of buitenland.

In deze kan ook verwezen worden naar de omzendbrief RO/2006/01 'afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting' die een maximum van 60 000 ton inputstromen op jaarbasis vergunbaar stelt in agrarisch gebied. Dit houdt ook in dat vergistingsinstallaties tot 60 000 ton onder de definitie van para-agrarische ondernemingen vallen.

Voorliggende aanvraag betreft een verdubbeling van de bestaande vergistingsinstallatie van 30 000 ton tot een verwerkingscapaciteit van 60 000 ton, zodat de in de omzendbrief gestelde bovengrens niet overschreden wordt.

De standaardtypebepalingen uit de bijlage bij het 'Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen' bevestigen dat mestbehandeling en mestvergisting ingedeeld worden bij de 'aan de landbouw verwante bedrijven' en thuis horen 'Agrarisch gebied'.

Appellant stelt dat er nog steeds door hen energiegewassen geteeld worden.

De provinciale dienst Landbouw en Platteland adviseerde, net als Duurzame Landbouwonwikkeling Oost-Vlaanderen, gunstig, en bevestigde dat mestbehandeling en vergisting kunnen aanzien worden als een agrarische activiteit in ruime zin, dat het bedrijf bedrijfsgebonden is met andere toeleverende

landbouwbedrijven uit de omgeving en voldoet aan de limiet met een maximum van 60.000 ton inputmateriaal per jaar. De inputstromen bestaan uit 60 % land- tuinbouwgerelateerde stromen zoals dierlijke mest, primaire grondstoffen zoals maïs en gras, en landbouwgerelateerde afvalstromen zoals bietenkoppen en prei loof, en 40 % organische biologische afvalstoffen en secundaire grondstoffen zoals slibs van waterzuivering uit de groenten- en fruitverwerkende sector.

Er wordt voorzien in de sloop van de varkensstallen zodat de eigen inbreng van mest vervalt. De eigen inbreng beperkt zich hierdoor tot 3 900 ton energiegewassen. Er kan hierdoor niet gesproken worden van gebondenheid aan één bedrijf maar van een mestbehandelings- en vergistingsinstallaties van beperkte schaal die niet gebonden is aan één enkel bedrijf.

Deze mestbehandelings- of vergistingsinstallaties staan in functie van een aantal bedrijven uit de omgeving, dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar locatie (in te planten zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Inplanting in agrarisch gebied is dus verantwoord in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te vermijden. 71% van de mest, energieteelten en landbouwgerelateerde afvalstromen is afkomstig van bedrijven binnen een straal van 15km. Ook de uitbreiding tot 60 000 ton staat hoofdzakelijk in functie van landbouwbedrijven uit de onmiddellijke omgeving.

Gezien de huidige verwerkingscapaciteit van 30 000 ton maar ook de uitbreiding tot 60 000 ton beantwoordt aan een reële nood uit de omgeving, is de inplanting in agrarisch gebied verantwoord.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Elke aanvraag dient ook in overeenstemming te zijn met de goede plaatselijke aanleg.

Onderhavig terrein is gelegen in een landelijke omgeving, die mee gevormd wordt door de aanwezige landbouw.

Op dit terrein staat al de varkenshouderij van appellant en de bestaande vergistingsinstallaties. Er werd reeds eerder -meermaals- beslist dat de voorgestelde activiteit aanvaard kan worden in deze omgeving, beslissingen die nog steeds rechtsgeldig zijn. Op vandaag kan bijgevolg niet meer terug gekomen worden op dit reeds eerder ingenomen standpunt over de bestaande situatie.

De totale oppervlakte van de huidige constructies bedraagt 8.100 m², en neemt toe tot 11.600 m² (+3.500 m²), de oppervlaktetoename wordt beperkt door de bestaande bebouwing zo maximaal mogelijk te herbruiken en de bebouwing die niet meer functioneel is te slopen. Het volume neemt toe van 34.996 m³ tot 41.512 m³ (+6.516 m³).

De voorgestelde werken resulteren in een vergroting van de bebouwde oppervlakte (43%) en het volume (19%), en een beperkte ruimtelijke schaalvergroting, doch door de keuze om dit bedrijf verder uit te bouwen op een bestaande bedrijfszetel ontstaat een clustering, die een verdere aansnijding van onaangeroerd agrarisch gebied overbodig maakt. In zo'n geval geniet het de voorkeur om een bestaand bedrijf te laten uitbreiden of verbreden op de bestaande zetel eerder dan nieuwe inplantingen te realiseren. De ruimtelijke impact van één groter geheel is in deze te verkiezen boven deze van verschillende kleine inplantingen, niet enkel omwille van het beperkter randeffect. Concentratie van landbouwgebouwen op bestaande zetels valt dan ook te verkiezen, versnippering van het agrarisch gebied wordt ermee vermeden.

De sleufsilos en de lagune, de grootste nieuwe constructies, hebben door hun karakter een vrij lage impact op het landschap en de plaatselijke aanleg, een lagere impact dan loodsen of stallen, ondanks hun grote oppervlakte.

Het bedrijf sluit daarenboven aan bij het noordelijk gelegen bedrijf, wat de clustering nog doet toenemen. Er ontstaat op die manier een vrij compact ruimtelijk geheel. Qua schaal sluit hetgeen hier voorgesteld wordt aan bij deze van andere landbouwbedrijven in deze omgeving, en vormt het binnen deze sector geen uitzondering. De schaal van het gevraagde is inpasbaar in deze omgeving, onder meer door zijn vrij geïsoleerde ligging.

Het landschapsbedrijfsplan dat deel uitmaakte van de vorige vergunning, en het plan dat bij deze aanvraag gevoegd werd is volgens appellant integraal uitgevoerd. Een dergelijke werkwijze, waarbij afgestapt wordt van enkel een klassiek groenscherm maar gezocht wordt naar een manier om het bedrijf landschapsversterkend in te kleden, verdient de aanbeveling. De nodige aanpassingen kunnen nog doorgevoerd worden. Hiervoor wordt inderdaad best gewacht tot het eerstvolgende plantseizoen.

Dergelijke beplantingsplannen hebben niet tot doel de landbouwbedrijven volledig weg te stoppen achter een groen 'scherm', maar deze bedrijven, die beeldbepalende en essentiële onderdelen zijn van het door de mens gemaakte cultuurlandschap, in die landschappen te laten opnemen, en ze te versterken.

Het huidige landbouwbedrijf blijkt zich goed te integreren in het landschap en resulteert niet in visuele hinder. Gezien aan de zuidelijke kant ook een uitbreiding van de bestaande beplantingen voorzien is volgens het op 17 september 2012 door de gemeente goedgekeurde landschapsbedrijfsplan kan geconcludeerd worden dat het bedrijf ook na de geplande uitbreiding goed geïntegreerd zal zijn in het landschap.

Wat mobiliteit betreft dient vastgesteld dat het terrein goed ontsloten is langs wegen die een behoorlijke breedte hebben, Rijksweg betreft een 2-vaks betonbaan. De aanvragers voorzien maatregelen om de mobiliteitsimpact in de hand te houden, in welk geval er geen sprake zal zijn van een onaanvaardbare impact op het verkeer.

De aanvragers voorzien in een spreidingsplan met transportregels, opgesteld op basis van de voorstellen die de bureaus formuleerden.

Op deze manier komen de vrachtwagen toe langs de oostelijke kant van het bedrijf en rijden ze weg via de westelijke kant van het bedrijf. De transporten zullen elkaar dus niet moeten kruisen.

Aan de transporteurs wordt ook gevraagd om de laadbakken te verankeren ofwel om rubberstroken aan te brengen zodat de transporten zo stil mogelijk kunnen verlopen, om respect te hebben voor de bureaus, om hoffelijk te rijden, en om snelheid te matigen tot 40km/u. De aan- en afvoertijden worden beperkt vanaf 7u 's ochtends tot 19u 's avonds tijdens werkdagen, op zaterdag, zon- en feestdagen vinden geen transporten plaats. Wanneer deze afspraken nageleefd worden zal de verkeersleefbaarheid van deze omgeving niet in het gedrang komen.

In overleg met de gemeente dient hiertoe een mobiliteitsplan opgesteld te worden, dat nageleefd dient te worden.

Uit de op 19 november 2012 door de bevoegde minister verleende milieuvergunning blijkt dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt. Dit standpunt wordt bijgetreden.

Er kan dan ook geconcludeerd dat de hier voorgestelde heroriëntatie en schaalvergroting van dit para-agrarisch bedrijf de draagkracht van het perceel noch deze van de omgeving overstijgt, en inpasbaar is binnen deze reeds aangeroerde landelijke omgeving. Het gevraagde brengt de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend volgens ingediend plan, onder de voorwaarden zoals opgenomen in het bestreden besluit en mits in overleg met de gemeente een mobiliteitsplan opgesteld wordt, dat nageleefd dient te worden.

3. **Besluit**

...

Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend volgens ingediend plan, onder volgende voorwaarden:

- *het college van burgemeester en schepenen dient per aangetekende brief op de hoogte gebracht worden van het begin van de handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.*
- *Integrale naleving van het advies van Fluxys nv*
- *Integrale naleving van het advies van Elia nv*
- *Integrale naleving van het advies van de Brandweer van Zomergem*
- *Verdere uitwerking van het landschapsbedrijfsplan met detaillering naar aanleg, timing en onderhoud. Dit uitgewerkte plan dient binnen 4 maanden na de collegebeslissing ter goedkeuring aan het gemeentebestuur voorgelegd worden. Uitvoering van de bouwvergunning kan slechts na goedkeuring van het nieuw voorgelegde groenaanlegplan.*
- *Integrale naleving van het advies van de gemeentelijke mobiliteitscommissie in het bijzonder om het advies van de Politie te volgen met speciale aandacht dat het bedrijf de leveranciers wijst op de lawaaihinder en dat ze de aanvoer- en afvoertijden dienen te respecteren.*
- *Strikte naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden.*
- *Er dient in overleg met de gemeente een mobiliteitsplan opgesteld te worden. Dit plan dient nageleefd te worden.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. **ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING**

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Vooraf

De verzoekende partijen leggen op de zitting van 9 juli 2013 bijkomende stukken neer: (1) correspondentie tussen de verzoekende partijen en de tussenkomende partijen en (2) foto's die weergeven dat de werken reeds hun aanvang hebben genomen.

In zoverre de verzoekende partijen vermelde stukken niet aan hun verzoekschrift konden toevoegen en de verwerende partij en de tussenkomende partijen niet vragen om deze stukken uit de debatten te weren, is de Raad van oordeel dat de stukken in het debat kunnen blijven.

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De verzoekende partijen zijn, zoals gezegd, allen eigenaars en omwonenden van percelen in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats.

De verzoekende partijen vrezen voornamelijk 1) visuele hinder, 2) ernstige mobiliteitshinder en 3) aberrante geurhinder als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

1) Visuele hinder

*De verzoekende partijen tonen aan de hand van een fotoreportage (**stuk 18**) aan dat de geplande uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie een aantasting zal vormen van het open en groene landschap ter hoogte van de Rijvers. Dit werd ook reeds zeer uitvoerig aangetoond in het administratief beroep voor de verwerende partij. Hiervoor kan worden verwezen naar de foto's, opgenomen in **stuk 4**.*

Om dit nog meer te concretiseren worden enkele zichten toegevoegd, genomen vanuit de tuin van de 2^e verzoekende partij. Hieruit blijkt duidelijk dat er vanop bv. het terras aan de achterzijde van de woning zal uitgekeken worden op een industrieel complex.

Dat de impact beperkt zou zijn omdat er reeds bestaande constructies voorhanden zijn, kan niet met goed gevolg worden ingeroepen. Het merendeel van de gebouwen wordt namelijk ver- of herbouwd, zodat zij opnieuw in de beoordeling dienen betrokken te worden.

Komt daar nog bij dat het feit dat deze constructies, overeenkomstig het landschapsbedrijfsplan, zullen 'ingegroend' worden hieraan geen afbreuk kan doen (zie bv. voor een zeer recente toepassing RvVb 19 februari 2013, nr. S/2013/0031).

2) Ernstige mobiliteitshinder

Aan de hand van een uitvoerige fotoreportage (**stuk 19**) tonen de verzoekende partijen aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een MTHEN zal berokkenen. Immers, de huidige wegenis is nog niet eens uitgerust voor het transport dat gepaard gaat met de momenteel vergunde exploitatie. Getuige daarvan de foto's van de kapotgereden bermen, de gebarsten betonplaten in het wegdek en de onmogelijkheid om (veilig) te kruisen op de smalle, landelijke wegen. Zie tevens **stuk 15**.

De verzoekende partijen vrezen dan ook dat door de exponentiële toename van de capaciteit van de mestverwerkingsinstallatie het transport ook sterk zal toenemen. Nu de wegenis daar niet is op voorzien, zal dit een ernstige aantasting betekenen van hun woon- en leefklimaat. Immers, de verzoekende partijen zullen voortdurend leven met een onveilig gevoel omtrent het zwaar verkeer dat langs hun huizen raast op daartoe onaangepaste wegen.

Evident vloeit er ook geluidshinder voort uit de passage aan de woningen van de verzoekende partijen.

Specifiek voor de eerste verzoekende partij kan hierbij tevens gewezen worden op het feit dat zijn woning zich zeer dicht tegen de straat bevindt (historisch ingeplante hoeve), waardoor ook de trillingshinder niet mag worden veronachtzaamd.

[foto]

Telkens wanneer er een vrachtwagen passeert daverd het hele huis (niet op zijn grondvesten, aangezien de woning – gelet op haar ouderdom – niet over funderingen beschikt) en rinkelst het servies in de porseleinkast. Deze situatie is niet houdbaar. Deze trillingshinder veroorzaakt bovendien scheurvorming.

Een toename van het transport zou deze 'ongemakken' enkel verergeren en dat willen de verzoekende partijen te allen prijze vermijden.

3) Aberrante geurhinder (zie <http://www.lne.be/themas/hinder-en-risicos/geurhinder>)

Voor wat betreft de geurhinder verwijzen de verzoekende partijen naar de reeds bestaande situatie, waar om de haverklap een penetrante geur is waar te nemen die afkomstig is van de mestwerkingsinstallatie. Reeds meermaals werd hiertegen klacht ingediend (**stuk 20**).

De verzoekende partijen vrezen dat de geurhinder exponentieel zal toenemen door de uitbreiding van de exploitatie. Ontegensprekelijk houdt dat een ernstige verstoring in van het woon- en leefklimaat van verzoekende partijen. Dit geldt des te meer in de warmere seizoenen, wanneer verzoekende partijen veel tijd doorbrengen in de tuin of op het terras, maar ook in de koudere winterperiode blijven deze klachten bestaan.

Ook het slapen met open ramen, drogen van de was, verluchten van de woning, enz. komen zonder meer in het gedrang door de geuroverlast.

Rekening houdende met het feit dat dergelijk hinder ernstig inwerkt op zowel de fysische als psychische gesteldheid van verzoekende partijen, staat vast dat hun leefwijze aanzienlijk zal verslechteren terwijl nu reeds onaanvaardbare hinder moet worden ondergaan. Dit kan zich onder meer uiten in hoofdpijn, stress, braakneigingen en slapeloosheid, zodat verwerende partij bezwaarlijk zou kunnen volhouden dat de hinder in huidige constellatie zonder afdoende maatregelen aanvaardbaar zou zijn, noch dat het ernstig nadeel naderhand zou kunnen worden vergoed.

Ook in dit verband zou verwerende partij tevergeefs opwerpen dat men in agrarisch gebied een zekere mate van hinder moet tolereren, nu dit geenszins betekent dat ook onaanvaardbare hinder moet worden getolereerd. De geplande industriële vergistingsinstallatie met verdubbelde capaciteit zal immers de tolerantiedrempel inzake geur ruimschoots overschrijden van wat men van een normale agrarische activiteiten mag verwachten, wat ook blijkt uit de – na het openbaar onderzoek (in het kader van de milieuvergunningaanvraag) toegevoegde – studies.

*Uit het voorgaande blijkt zeer duidelijk dat de verzoekende partijen een **moeilijk te herstellen ernstig nadeel** zullen lijden ingevolge de uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie.*

*De verzoekende partijen wijzen er daarbij op dat het voor hen schier **onmogelijk** zal zijn de **tenuitvoerlegging van de bouwwerken tegen te houden, laat staan te laten overgaan tot de afbraak ervan**, mocht blijken dat de constructies op onwettige manier werden opgericht. Dat blijkt uit de dagelijkse praktijk, waarbij het voor particulieren nagenoeg onmogelijk is om de afbraak van illegale bouwwerken te benaarstigen.*

*Tot slot wijst de verzoekende partij op de **negatieve impact op de waarde** van haar eigendom door de (onmiddellijke) tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.*

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekers stellen dat de uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie een aantasting zal betekenen van het open en groene landschap ter hoogte van Rijvers, ondanks de ingroening van de constructies overeenkomstig het landschapsbedrijfsplan.

Thans staan op de locatie van de aanvraag reeds verschillende constructies. Het uitzicht van verzoekers op het kwestieuze perceel wordt momenteel bepaald door de aanwezigheid van de varkenshouderij en de bestaande vergistingsinstallatie. Ter hoogte van het kwestieuze perceel is er geen sprake van een open en groen landschap. De uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie houdt deels een herbouw en verbouwing in van de aanwezige gebouwen, zodat deze werkzaamheden op de plaats van de bestaande gebouwen gebeuren en geen open landschap aantasten. Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat de grootste nieuwe constructies door hun karakter een vrije lage impact hebben op het landschap. Verzoekers maken derhalve niet aannemelijk dat hun uitzicht noemenswaardig zal wijzigen door het aangevraagde.

Volgens verzoekers zal de toename van de capaciteit van de mestverwerkingsinstallatie het transport sterk doen toenemen. Door de gebrekkige uitrusting van de wegenis zou het woon- en leefklimaat van verzoekers ernstig worden aangetast. Dit zou tevens aanleiding geven tot geluidshinder en trillingshinder voor de eerste verzoeker.

In tegenstelling tot wat verzoekers voorhouden, blijkt uit de bestreden beslissing dat het terrein goed ontsloten wordt door wegen die een behoorlijke breedte hebben. Rijvers betreft een 2-vaks betonbaan. Bovendien zal de hinder die gepaard zou gaan met de transport, tot een minimum worden beperkt, zodat de verkeersleefbaarheid van de omgeving niet in het gedrang komt. Verzoekers tonen derhalve niet aan dat hun woon- en leefklimaat ernstig zal worden aangetast door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing.

Daarnaast vrezen verzoekers dat de geurhinder exponentieel zal toenemen door de uitbreiding van de exploitatie.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de op 19 november 2012 door de bevoegde minister verleende milieuvergunning heeft geoordeeld dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden. In dit opzicht blijkt dat de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt zal blijven en er geen sprake zal zijn van een exponentiële toename ervan. Verzoekers maken dit aangevoerd nadeel niet aannemelijk.

Tenslotte wijzen verzoekers op de negatieve impact op de waarde van hun eigendom door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De loutere omstandigheid dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de waarde van het pand van verzoekers zou doen dalen, wat niet ondersteund wordt door stavingsstukken, kan op zich niet kennelijk zonder meer de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verantwoorden.

*De ernst van de aangevoerde nadelen wordt niet aangetoond.
..."*

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"...

C.2.a. Ligging van de onroerende goederen van de verzoekende partijen

79. *De verzoekende partijen ontlenen hun vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel o.a. uit het feit dat zij allen eigenaar en bewoner zijn van een onroerende goed dat in de onmiddellijke omgeving van de bouwplaats gelegen is.*

80. *Nog los van de vaststelling dat de verzoekende partijen ook in dit verband bitter weinig concrete gegevens aanreiken, volstaat het loutere gegeven dat men in de omgeving van de betrokken inrichting woont, uiteraard niet om te doen blijken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.*

Er moet immers worden opgemerkt dat de verzoekende partijen een **tolerantiedrempel** in acht moeten nemen ten aanzien van de beweerde hinder die zij zouden ondervinden.

81. Zoals reeds aangehaald (zie punt III.A.2), liggen de woningen van de verzoekende partijen hetzij in agrarisch gebied, hetzij in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, i.e. gebieden die in principe niet geschikt zijn voor (permanente) bewoning.

In dit kader mag er dan ook van zuiver residentiële bewoners van een **agrarisch gebied** een grotere tolerantie verwacht worden ten aanzien van nadelen die desgevallend uit agrarische activiteiten kunnen voortvloeien, zonder dat het de bedoeling kan zijn dat deze bewoners het effectief gebruik van het agrarisch gebied in de weg kunnen staan (RvVb 16 februari 2010, S/2010/5; RvVb 28 maart 2012, S/2012/0060; RvVb 30 mei 2012, S/2012/111).

Ook t.a.v. bewoners van een **landschappelijk waardevol agrarisch gebied** mag overigens een grotere tolerantie verwacht worden ten opzichte van hinder die voortspuit uit agrarische of para-agrarische activiteiten (R.v.St., 167.604, 8 februari 2007).

De stelling van de verzoekende partijen waarbij zij een ongestoord woon- en leefklimaat als uitgangspunt nemen, is dan ook manifest foutief, aangezien zij steeds een bepaalde vorm van hinder zullen moeten tolereren.

82. De beoordeling van de ernst van de door de verzoekende partijen ingeroepen nadelen kan dan ook niet los gezien worden van de omstandigheid dat de verzoekende partijen wisten, minstens behoorden te weten, dat zij geconfronteerd konden worden met hinder die als inherent aan (para-)agrarische activiteiten kan beschouwd worden. De ernst van de aangehaalde hinderaspecten zal dan ook pas de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen wanneer zou blijken dat zij gelet op de zuiver agrarische bestemming van het gebied, als kennelijk overdreven en onredelijk dient aangemerkt te worden (RvVb S/2011/24, 30 maart 2011).

In casu slagen de verzoekende partijen daar niet in.

C.2.b. Visuele hinder

83. De verzoekende partijen trachten de visuele hinder aannemelijk te maken aan de hand van een fotoreportage (stuk 18 administratief dossier verzoekende partijen) en onder verwijzing naar de foto's, zoals opgenomen in hun beroepschrift (stuk 4 administratief dossier verzoekende partijen).
84. Zoals reeds aangehaald (zie randnummer 12) en in weerwil tot wat de verzoekende partijen ook mogen beweren, heeft geen enkele van de verzoekende partijen een rechtstreeks zicht op de locatie waar de verzoekers tot tussenkomst de betrokken inrichting wensen uit te breiden, aangezien tussen hun respectievelijke woning en de desbetreffende locatie reeds bebouwing en/of groene zones voorzien zijn (zonder hierbij nog rekening te houden met de akkerlanden waarop de gewassen hoe dan ook reeds een bufferzone vormen) (zie stuk 5).

85. *Dit blijkt genoegzaam uit het feit dat de fotoreportage van de verzoekende partijen (zie stuk 18 administratief dossier verzoekende partijen) enkel de vermeende visuele hinder concreet tracht aan te tonen vanuit het perspectief van (de eigendom van) de tweede verzoekende partij.*

Voor het overige worden enkel luchtfoto's en foto's vanop straatniveau aangebracht waaruit zou moeten blijken dat de geplande uitbreiding van de inrichting een aantasting zou vormen van het open en groene landschap ter hoogte van de Rijvers, zonder dat evenwel de persoonlijke visuele hinder in hoofde van deze overige verzoekende partijen aannemelijk gemaakt wordt.

86. *Overigens moet opgemerkt worden dat uit de enige foto die vanuit de tuin van de tweede verzoekende partij zou zijn genomen (stuk 18 administratief dossier verzoekende partijen, laatste foto), enkel afgeleid kan worden, dat na het vallen van het blad en na het uitvoerendrastische snoeiwerken, een aantal reeds bestaande constructies van de inrichting van de verzoekers tot tussenkomst waarneembaar zijn.*

Het gaat daarbij geenszins op te stellen dat deze constructies die op de desbetreffende foto zichtbaar zijn, opnieuw in de beoordeling betrokken dienen te worden aangezien deze bestaande constructies niet het voorwerp van de bestreden beslissing uitmaken en dus geenszins afgebroken, verbouwd of herbouwd worden: de beoogde constructies zijn immers zuidelijk van deze bestaande constructies gelegen.

Hinder en nadelen die reeds bestonden voor de aanvraag die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, kunnen niet in aanmerking genomen worden ter beoordeling van het MTHEN (RvVb S/2011/0105, 30 augustus 2011).

87. *Nog los van het voorgaande moet opgemerkt worden dat het project gepland is in een agrarisch gebied, waar de schoonheidswaarde van het landschap niet dezelfde speciale bescherming geniet als in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (RvVb, nr. 5/2011/167, 20 december 2011).*

In deze laten de verzoekende partijen na concreet aan te duiden in welke mate de vermeende visuele hinder de perken te buiten gaat van hetgeen men in agrarisch gebied mag verwachten, zodat in elk geval het ernstig karakter van de vermeende visuele hinder ontbeert.

C2.c. Mobiliteitshinder

88. *Nog los van de hierboven aangehaalde vaststellingen dat het onveiligheidsgevoel, alsook de geluids- en trillingshinder geenszins aan de hand objectieve bewijzen aangetoond wordt en het feit dat de bestreden beslissing geenszins aan de basis van dergelijk mobiliteitshinder kan liggen (zie randnummer 77-78), laten de verzoekende partijen na het causaal verband met de inrichting van de verzoekers tot tussenkomst aan te tonen.*

Zo wordt nergens aangetoond dat de kapotgereden bermen, gebarsten betonplaten en het onveiligheidsgevoel - hetgeen overigens bestaande vermeende nadelen betreft - te wijten zijn aan de door verzoekers tot tussenkomst beoogde inrichting.

Hinder en nadelen die reeds bestonden voor de aanvraag die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, kunnen niet in aanmerking genomen worden ter beoordeling van het MTHEN (RvVb S/2011/0105, 30 augustus 2011).

89. *De verzoekende partijen tonen daarenboven geenszins aan dat de toename van transportbewegingen een ernstige aantasting zal impliceren van hun woon- en leefklimaat.*

Het aantal ingeschatte transporten bedraagt in de huidige situatie 43 transporten en na de uitbreiding van de inrichting 63 transporten. Dit is dus een verhoging van 20 transporten per week. 20 extra transporten per week (maandag-vrijdag) impliceert 4 extra transporten per dag (7u-19u) ofwel 1 transport per tijdsblok van 3u.

Het valt dan ook sterk te betwijfelen dat de vermeende aantasting van het woon- en leefklimaat wel het ernstig karakter heeft dewelke de verzoekende partijen eraan willen toeschrijven.

90. *Overigens werd reeds aangehaald dat Rijvers wel degelijk een voldoende uitgeruste weg is, waarlangs kruising van wagens en zelfs vrachtwagens mogelijk is (zie randnummer 5 en stuk 5).*

C.2d. Geurhinder

91. *Ook wat de vermeende 'aberrante' geurhinder betreft, is het de verzoekers tot tussenkomst volstrekt onduidelijk hoe de bestreden beslissing hieraan ten grondslag zou kunnen liggen en dit nog los van de vaststelling dat deze vermeende geurhinder op geen enkele objectieve manier aannemelijk gemaakt wordt.*

Het spreekt voor zich dat de verzoekende partijen zich ter ondersteuning van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kunnen vergenoegen met een loutere verwijzing naar de eigen opgestelde klachten:

- Deze klachten hebben allemaal betrekking op de bestaande exploitatie en **dus niet op het bestreden besluit.***
- Deze klachten zijn allemaal opgemaakt door de verzoekende partijen zelf, zodat deze bezwaarlijk objectief genoemd kunnen worden en enkel 'pour les besoins de la cause' opgesteld werden. In weerwil van hetgeen de verzoekende partijen willen doen uitschijnen staat de omvang van de klachten geenszins per definitie in evenredige verhouding met de aard/omvang van de hinder (en al zeker in voorliggend geval niet), zodat in elk geval de ernst ervan ontbreekt.*
- Opvallend hierbij is dat de verzoekende partijen hun sport tot het indienen van klachten beginnen beoefenen zijn vanaf februari 2012, i.e. nadat verzoekers tot tussenkomst reeds de milieuvergunning voor de voorliggende uitbreiding aangevraagd hadden op 5 augustus 2011 (en net voordat een beslissing in eerste aanleg zou tussenkomen) (zie randnummer 21 e.v.).*
- Minstens even opvallend is de vaststelling dat de Afdeling Milieu-Inspectie — dé bevoegde handhavingsoverheid — noch enige andere administratieve overheid (gemeente, provincie,...) de klachten van de verzoekende partijen*

*geenszins eenzelfde waarde blijken toe te dichten als de verzoekende partijen zelf: indien het werkelijk zo zou zijn dat de bestaande exploitatie ongerechtvaardigde (en blijvende) hinder zou veroorzaken en/of de toepasselijke normen niet zouden respecteren - **quod certe non** - hoeft het geen verder betoog dat de Afdeling Milieu-Inspectie/gemeente/provincie zonder verpinken een proces-verbaal zou opmaken en desgevallend zouden overgaan tot het nemen van een bestuurlijke maatregel (bv. verplichten tot het nemen van verdere maatregelen of zelfs stilleggen van de activiteiten). Dit is in voorliggend geval geenszins gebeurd hetgeen boekdelen spreekt.*

De houding van de Afdeling Milieu-inspectie - de eerste toezichthouder op het terrein - weerlegt op zich reeds afdoende dat de omvang van de opgemaakte klachten van de verzoekende partijen disproportioneel is aan de werkelijke hinder, die er geenszins is (minstens tot een aanvaardbaar niveau beperkt wordt).

92. *Overigens moet ook hier opgemerkt worden dat voor zover er al sprake zou zijn van geurhinder quod certe non -, hinder en nadelen die reeds bestonden voor de aanvraag die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, niet in aanmerking genomen kunnen worden ter beoordeling van het MTHEN (RvVb S/2011/0105, 30 augustus 2011).*

C.2.e. Negatieve impact op de eigendoms waarde

93. *Uw Raad oordeelde reeds herhaaldelijk dat een eventuele waardevermindering van de woning van de verzoekende partijen een louter financieel nadeel is dat behoudens bewijs van het tegendeel niet onherstelbaar is en dan ook niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden aangemerkt (zie o.a. RvVb, 23 augustus 2011, S/2011/0102; 6 februari 2012, nr. S/2012/0023; 29 februari 2012, nr. S/2012/0041; 3 oktober 2012, S/2012/0211).*
94. *Nog los van het feit dat de omvang van de vermeende waardevermindering geenszins concreet gestaafd wordt (zie randnummer 77), moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen geenszins aannemelijk maken dat het louter financieel nadeel waarmee deze vermeende waardevermindering gepaard zou gaan, onherstelbaar is.*

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de

aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadelen die zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, wijzen de verzoekende partijen op visuele hinder, exploitatiehinder (ernstige mobiliteitshinder en aberrante geurhinder) en de waardevermindering van hun eigendom.

Het voorwerp van de aanvraag behelst de verdubbeling van de capaciteit van een bestaande biogasinstallatie. Deze uitbreiding gaat enerzijds gepaard met het verbouwen en herbouwen - al dan niet op dezelfde plaats - van bestaande constructies, en anderzijds met het oprichten van volledig nieuwe constructies. De bouwplaats is gelegen in agrarisch gebied.

De percelen van de tweede, derde en vierde verzoekende partij zijn gelegen in hetzelfde agrarisch gebied ten (zuid)westen van deze bouwplaats. De eerste en vijfde verzoekende partij zijn woonachtig in het ten zuiden gelegen aangrenzende landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Een grotere tolerantie ten aanzien van agrarische activiteiten mag dan ook worden verwacht van de verzoekende partijen, aangezien zij planologisch in voor landbouw bestemde gebieden wonen.

In zoverre de aanvraag betrekking heeft op een bestaand bedrijf en een vordering tot schorsing gericht is op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dienen de verzoekende partijen aan te tonen in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de kennelijk actueel reeds bestaande hinderlijke nadelen bijkomend negatief zal beïnvloeden. In de mate de uitbreiding (groten)deels het verbouwen en herbouwen van een aantal bestaande constructies impliceert, doet hieraan, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, geen afbreuk.

3.

De verzoekende partijen vrezen vooreerst visuele hinder in zoverre de uitbreiding van de mestverwerkingsinstallatie het open en groene landschap zal aantasten en wijzen op de bijgebrachte fotoreportage met inbegrip van een fotosimulatie (stuk 18) en de foto's vervat in hun beroepsschrift ten tijde van het administratief beroep die zij eveneens als stuk neerleggen.

De 'fotoreportage visuele hinder' bevat (1) een panoramische foto en luchtfoto ter aanduiding ligging eigendom tweede verzoekende partij ten opzichte van het bedrijf van de tussenkomen partijen, (2) een luchtfoto ter aanduiding van de bestaande inrichting, (3) een luchtfoto met een simulatie van de uitbreiding, (4) een foto bestaande toestand exploitatie Agro-Energiek gezien vanop Rijvers, (5) een foto-simulatie van de uitbreiding gezien vanop Rijvers, (6) een weergave van twee laatstgenoemde foto's onder elkaar en (7) een foto vanuit de eigendom van de tweede verzoekende partij.

Met deze fotoreportage, in het bijzonder de laatste foto, wordt enkel aangetoond dat de tweede verzoekende partij een direct zicht heeft op het bedrijf van de tussenkomende partijen zodat enige concretisering voor wat betreft de visuele hinder in hoofde van de eerste, derde, vierde en vijfde verzoekende partij volledig ontbreekt.

Voor wat betreft de tweede verzoekende partij, stelt de raad samen met de tussenkomende partijen vast dat de vermelde foto-simulatie een visualisatie betreft vanuit de straat Rijvers, en niet gezien vanaf de eigendom van de tweede verzoekende partij. Ook de foto's vervat in het beroepschrift, zoals ingediend bij het administratief beroep, zijn enkel genomen vanuit hetzelfde perspectief. Bovendien blijkt uit het bijgebrachte fotomateriaal dat het perceel van de tweede verzoekende partij gekenmerkt wordt door een niet geringe haag op de rechter perceelsgrens, de zijde langs waar hoofdzakelijk het gezichtsveld wordt geboden in de richting van de uitbreiding.

Met inachtneming van de voorgaande vaststellingen kan de Raad dan ook niet onderzoeken en bijgevolg beoordelen in welke mate de uitbreiding de visuele hinder in hoofde van de verzoekende partijen, ook niet in hoofde van de tweede verzoekende partij, daadwerkelijk doet toenemen. Het komt de Raad geenszins toe om het administratieve dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen ambtshalve op dit punt te onderzoeken.

4.

Vervolgens wijzen de verzoekende partijen op zowel ernstige mobiliteitshinder, met inbegrip van geluidshinder en trillingshinder (scheurvorming), als aberrante geurhinder die in feite niet rechtstreeks voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op zich, maar wel uit de exploitatie van de thans reeds bestaande inrichting en de milieuvergunningvoorwaarden zoals vervat in de milieuvergunning klasse 1 van 19 november 2010 voor het verder exploiteren en veranderen van een co-vergistingsinstallatie.

Dit zijn dan ook geen hinderlijke nadelen die in rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kunnen staan met de bestreden beslissing. Bovendien heeft de Raad van State met een arrest van 25 april 2013 (nummer 223.267) de vordering tot schorsing van de vermelde milieuvergunning verworpen, waarbij eveneens onder meer de mogelijke toename van de mobiliteits- en geurhinder reeds als niet ernstig werden bestempeld. De Raad besluit minstens op basis van de in dit dossier bijgebrachte stukken tot dezelfde conclusie.

5.

Hoewel de 'fotoreportage van de ontsluiting in de onmiddellijke omgeving' (stuk 19), vergezeld met een 'overzichtskaart: positionering van de inrichting tov de omliggende straten', de slechte huidige staat van de bermen en betonplaten weergeeft door de thans bestaande exploitatie met systematische aanduiding van de meermaals geringe breedte van de wegen, laten de verzoekende partijen na aan te tonen in welke zin de geplande verdubbeling van de exploitatie de impact op de reeds bestaande verkeersproblematiek, geluidshinder en trillingshinder (met inbegrip van scheurvorming) zal verergeren.

Er kan minstens niet zonder meer worden vermoed dat de loutere toename van het aantal verkeersbewegingen door de verdubbeling van de exploitatie eveneens een rechtevenredige bijkomende negatieve beïnvloeding van deze onderdelen van de exploitatiehinder met zich zal meebrengen. De omstandigheid dat de woningen van de verzoekende partijen, en in het bijzonder de woning van de eerste verzoekende partij, (zeer) dicht gelegen zijn tegen de straatkant, doet hieraan geen afbreuk. Dezelfde vaststellingen gelden in de mate de verzoekende partijen menen dat '*...de geurhinder exponentieel zal toenemen door de uitbreiding van de exploitatie...*' en hiervoor onder meer wijzen op de door hun eerder ingediende klachten (stuk 20). In zoverre de verzoekende partijen overigens verwijzen naar '*...de - na het openbaar*

onderzoek (in het kader van de milieuvergunningsaanvraag) toegevoegde stukken...' stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen deze studies niet bijbrengen, minstens niet in het administratief dossier zijn terug te vinden.

6.

In zoverre de verzoekende partijen ten slotte vrezen voor de mogelijke negatieve impact op de waarde van hun eigendommen, stelt de Raad vast dat ook wat dit onderdeel betreft elke concretisering ontbreekt. Bijkomend is de Raad van oordeel dat waardevermindering in wezen als een financieel nadeel, dat principieel herstelbaar is, moet beschouwd worden, minstens moet vastgesteld worden dat de verzoekende partijen het tegendeel niet aantonen.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER